

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Censuris, In Qua Sex Disputationibus De Poenis Ecclesiasticis, deque
Irregularitate fusè tractatur, cum Indicibus necessariis

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

IV. Quæ forma seruanda sit in suspensione ferenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76667)

colum. 2. Suar. disp. 28. sect. 4. num. 6. Gab. Vazq. 1. 2. disp. 158. num. 49. Coninch. disp. 15. dub. 3. conclus. 2. num. 24. Galpar. Hurtado tract. de censur. difficult. 7. num. 19. Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. p. 3. cap. 3. Sanch. lib. 9. disp. 32. num. 9. quia suspensio ex se graue malum est; ideoque grauem culpam supponere debet. Neque obest excommunicationem minorem bonis excellentioribus priuare; quia illa priuatio facile tolli potest, cum quilibet sacerdos possit illius absolutionem impendere, quod in suspensione non procedit. Præterquam quod sæpe inducit damnum irreparabile, & nonnullam infamiam secum affert. Notanter dixi, *communiter ferri*; nam aliquam suspensionem ad modicum tempus probabile est à iudice infligi posse ob culpam leuem; vt notant Sanch. Coninch. Hurtado; Layman. loc. allegatis.

PUNCTVM IV.

Quæ forma seruanda sit in suspensione ferenda?

- 1 Nulla est prescripta forma pro suspensione ferenda.
- 2 Præcedere debet monitio.
- 3 Debet ferri in scriptis, & exprimi causa ob quam imponitur.

1 Pro suspensione nulla est prescripta forma verborum, sed ea verba requiruntur, quæ sufficienter declarent hunc effectum; vt notatur Nauarr. c. 27. n. 161.

2 Semper tamen præcedere debet monitio, si suspensio ad contempcionem delinquentis, & ad illius contumaciam reprimendam feratur, vt aliis relatis tradit Nauarr. cap. 27. num. 159. Gregor. de Valencia. 2. 4. disp. 7. q. 18. pun. 1. pronunciat 7. quia Ecclesie constare nequit de contumacia, & inobedientia alicuius, nisi prius illum moneat. Ideoque satis probabile est censuram suspensionis ferentem abque monitione suspensum esse per mensem ab ingressu Ecclesie, & censuram esse nullam, vt docuit Henric. lib. 13. cap. 19. num. 4. Suar. disputat. 28. sect. 5. num. 2. Auila 3. part. d. put. 3. dub. 1. conclus. 3. & probatur ex c. sacro, de sententia excommunicat. vbi excommunicanti abque monitione per mensem ingressus Ecclesie interdicitur. Sed excommunicatio, suspensio, & interdictum paria sunt. Argum. c. cum medicinalis de sententia excommunicat. in 6. Ergo pœnæ latae ob impositionem excommunicationis abque monitione ad suspensionem, & interdictum extendi debent. Verum quando suspensio feratur in puram pœnam delicti commissi, monitione non indiget, vt bene aduertunt Nauarr. Suar. Auila locis relatis, & manifeste constat ex cap. tam litteras de testibus, vbi suspendit Pontifex quemdam presbyterum ad cuius suspensionem ferendam nullam præmittit monitionem. Et in cap. Romana de sententia excommunicat. in 6. post factam mentionem excommunicationis, suspensionis, & interdicti subditur de sola excommunicatione nunquam ferri sine monitione. Ergo tacite indicatur suspensionem, & interdictum aliquando sine monitione ferri posse.

3 Vt autem debito modo suspensio feratur, debet ferri in scriptis, & exprimi ibi causa ob quam imponitur; insuperque instrumentum debet dari suspensio, si illud exposuisset Argum. Textus in cap. 1. de sententia excommunicat. in 6. Et tradit Nauarr. d. c. 27. num. 159. Auila 3. p. de censuris, disp. 3. dub. 1. conclus. 3. Suar. disp. 28. sect. 5. num. 3. Quia si iudex huius constitutionis temerarius extiterit violator per mensem vnum ab ingressu Ecclesie, & diuinis officiis suspenditur. Superior vero ad quem recurrit sententiam siue difficultate relaxare debet, & latorem ad expensas, & omne interesse condemnare, & alias animaduersione condigna punire, vt pœna docente discant indices quàm graue malum sit sententiam excommunicationis, suspensionis, & interdicti sine debita maturitate fulminare. Vti habetur in dicto cap. 1. de sententia excommunicat. in 6. Ex quo fit transgressorum huius constitutionis graue peccatum commissurum. Sicuti aduertit Angel. verbo suspensio numero 16. Syluest. eodem num. 6. casu 25. Henric. cap. 39. num. 4. Auila supra. conclus. 3.

PUNCTVM V.

De effectibus suspensionis.

Cum suspensio alia sit ab officio, alia à beneficio, alia ab vtroque, & qualibet ex his diuersos effectus habeat, operæ pretium est de qualibet sigillatim sermonem instituire.

§. I.

Quos effectus habeat suspensio ab officio?

- 1 Suspensio ab officio absolute lata, suspendit ab omni officio tam ordinis, quàm iurisdictionis spiritualis.
- 2 Suspensio ab officio nequit licite eligi ad beneficium Ecclesiasticum.
- 3 Eius collatio irrita est, etsi contrarium plures doceant.
- 4 Affirmant aliqui suspensum ab officio, esse à beneficiis suspensum.
- 5 Contrarium verius est.
- 6 Plures negant debere fructus beneficij suspensio ab officio sacramenta ordinis ministrari, aliaque diuina officia exerceri.
- 7 Verius videtur oppositum.
- 8 Satisfit contrariis fundamentis.
- 9 Suspensio ab officio vocem habere potest in capitulo, etsi alii qui contrarium censent.
- 10 Suspensio ab officio determinato lata, extra illam materiam extenditur.
- 11 Suspensio ab ordine absolute priuatus est cuiuscunque ordinis vsu.
- 12 Suspensio ab ordine non est suspensio à iurisdictione.
- 13 Suspensio à determinato ordine, priuatus indirecte est ab vsu alterius ordinis prædicto annexi.
- 14 Communis sententia firmat suspensionem ab ordine inferiori à maiore suspensionem esse.
- 15 Contrarium verius censet.
- 16 Episcopus suspensus à collatione inferioris ordinis, à superioris consecratur suspensus; iuxta plurium sententiam.
- 17 Probabilius est oppositum.
- 18 Satisfit fundamentis contrariis.
- 19 Ex suspensione iurisdictionis non priuatur suspensus vsu ordinum.
- 20 Suspensio iurisdictionis determinata non extenditur ultra designatam materiam.

SI suspensio ab officio absolute lata sit nulla restrictione supposita, suspendit ab omni officio tam ordinis, quàm iurisdictionis spiritualis; quia hæc omnia sub nomine officij veniunt; vt ex communi notatur Suar. disp. 26. sect. 1. num. 4. Auila 3. p. de censur. disp. 2. dub. 1. conclus. 5. Tolet. lib. 1. cap. 43. num. 6. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. part. 3. cap. 1. n. 3. Coninch. disp. 15. dub. 2. num. 5. Quocirca sic suspensus non poterit administrare sacramenta, neque celebrare, neque indulgentias concedere, neque eligere, quia hæc omnia pertinent ad officium clericale, bene tamen poterit recipere sacramenta, ingredi Ecclesiam, assistere officijs diuinis, canere in choro more laicorum, ac denique vti qualibet iurisdictione temporalis si illa habeat, tamen in sententia exprimat, quod suspensus sit ab officiis diuinis, & iurisdictione, quia intelligi debet de iurisdictione Ecclesiastica, de officiis diuinis prout à clericis quatenus tales sunt exercentur, vt docet Abbas cap. vit. de clerico excommunicat. ministr. Nauarr. lib. 5. consilior. tit. de sententia excommunicat. consil. 64. Suar. disp. 26. sect. 5. num. 9. Auila 3. p. disp. 2. dub. 1. conclus. 6. Coninch. disp. 15. dub. 2. conclus. 1. Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. part. 3. cap. 1. num. 2. & colligitur ex cap. 1. de sententia, & re iudicata, vbi dicitur suspensum à diuinis prohiberi exercere officium sicut prius & incurtere irregularitatem suspensionem violando. At certum est non incurtere irregularitatem, nisi solemiter exerceat aliquem actum ordini deputatum, ergo ab illius exercitio tantum priuatur.

Difficultas est, an suspensus absolute ab officio possit ad beneficium eligi? Affirmat non solum valide, sed licite eligi posse Gaspar Hurtado tract. de suspensione, difficult. 4. num. 8. ductus ex textu cap. vel non est compos, de temporib. ordination. vbi mandatur de beneficio Ecclesiastico prouideri ordinato ante legitimam ætatem. Sed merito reliqui omnes Doctores censent illicitè prædicto suspensio etiã tolerato beneficium Ecclesiasticum conferri. Vt videre est in Henric. lib. 13. c. 32. num. 1. Auila 3. p. disp. 2. dub. 1. conclus. 5. Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. p. 3. cap. 1. num. 3. Coninch. disp. 15. dub. 2. conclus. 3. quia beneficium datur propter officium, cap. fin. de Rescriptis in 6. ergo impedito officium exercere merito denegatur beneficium, argum. cap. vit. de clerico excommunicat. ministr. Neque obest textus in cap. non est compos, quia illa non est propria suspensio, sed prohibitio, & præceptum, ne ante legitimam ætatem ordinem receptum exerceat, & casu quo suspensio esset, non est suspensio absoluta, sed pro determinato tempore, ideoque non impedit beneficij collationem.